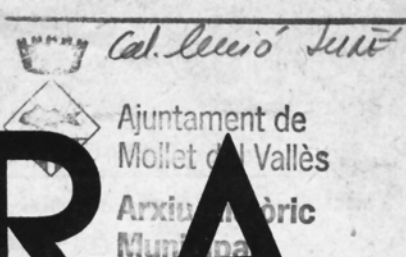

SEMBRA

Circular n.º 41

30 d'Abril de 1953

Un monument vivent

Estem arran de celebrar una de les festes més festes de totes les festes de l'any i a Mollet per primera vegada: la festa del Vells.

A través de proclames i de les ondes sonores anem percebint el significat autèntic d'aquesta autèntica Festa major dels vells que poblen la nostra estimada Vila.

Mai, com en el dia 10 de maig d'enguany, els nostres benvolguts vells amb la seva calva o els seus nevats cabells s'hauran vist tan honrats, tan dignificats i sobretot tan venerats i respectats. Mollet s'eleva de nivell. No ens en càpiga cap dubte que l'homenatge als vells desperta un sentit espiritual d'àmplia envergadura i es classifica en un punt molt enlairat.

El poble que estima als seus vells podeu posar-hi tota la confiança i tot l'amor, perquè és com un vas ple que vessa lo que li sobra. En aquest cas amor i respecte. Mollet sonarà d'ací endavant com un poble cultural i d'alta cortesia.

Honrar als vells és honrar-se a si mateix, per ço aquell dia no deu haver-hi ningú que visqui al marge de tan gaia festa. Vestits amb les millors gales devem acompanyar a aquests pergamins d'història vilatana que, com uns canelobres, fan i donen llum d'experiència —que és la millor ciència— a menuts i a grans.

Si per nosaltres fos, creariem una medalla vilatana d'honor perquè la portessin penjada en la solapa dels seus vestits i sapigués, tothom, que a la seva edat han lliurat la més gran batalla que lliurar-se pot en aquesta vida tan dura. ¡Quantes insígnies i medalles penjen que no poden comparar-se amb l'honor d'arribar setanta-cinc anys!

Noces de diamant que proclamen als quatre vents la duresa i fortalesa amb què han sostingut les trifulgues de les tempestes.

El seu cos corbat és com la patina del temps, però el seu esperit serà i el seu rostre, d'infant rialler, demostren que ja res els preocupa de la vida, més que la bondat i la bonhomia apresada en els cops durs i secs de l'enclusa dels anys.

No hi ha d'haver cap vell ni vella que tingui vergonya d'una tan gaia festa. Entre els vells —o en el món dels vells— no hi ha rics ni pobres, perquè ha fugit ja del seu cor l'egoisme de bens terrenals. Mai com en aquest cas podríem entonar aquell himne que tots havíem après en la nostra infantesa, i que hauria de ressonar per tots els àmbits més recondits de la nostra volguda Vila:

Som germans,
tots rics i pobres,
fóra lluites i rencors.

Som germans
i amb bones obres
enllaçem els nostres cors.

Mn. Josep Estevadeordal, Pvre.

D'altres temps

«Lo dia 26 del finit abril comensaren a omplir-se los fonaments de la fàbrica de sedas que tanta vida darà a aquest poble.»

(16-V-1897.)

* * *

«Durant la primera quinzena del mes corrent, havem tingut pluja en los dies 4, 6, 7, 9; nevadas los dias 4 i 7.

En aquestos baixos, com que avans ploqué, la neu queda fosa al primer dia. Al segons las teulas blanquejaven.

Las muntanyes que envotllan lo Vallès eran blancas amb molta gruxària; de modo que fins ahir no quedà ben posat la del Montseny.

Las dues glassadas que feren, perjudicaren molt las vinyas situadas en torrens alts. Los baixos quedaren salvats a favor de la boira tova. Las patatas no eran nadas. No puch dir res dels fruyterars perque per aquí no n'hi han.

Aprofitant la sahóls agricultors sembraren lo canem durant la Setmana Santa.»

(21-IV-1911.)

Vida litúrgica

Una de les obligacions que té el catòlic és la de confessar i combregar al menys una vegada a l'any, o sigui, complir en Parròquia, com deien els nostres passats. De sí ja és ben poca cosa, i no obstant, quants molletans no compleixen amb aquest deure religiós tot i estant-hi obligats.

No busquis excuses del temps, ni de la feina, més que tot es necessita bona voluntat que, aquesta, ja es cotitza més cara.

El massa covard què diran és l'entrebanc més gros per totes les ànimes mesquines.

Encara tens temps i obeix a la teva consciència més que no pas a les burles iròniques dels altres.

La Romeria a Montserrat és una ocasió que s'et presenta per a complir el precepte Pasqual.

* * *

La primera Comunió és una altra avinentesa perquè puguis fer les paus amb ton Déu i Senyor, i, a l'ensem, donaràs un bon exemple als infants.

* * *

Quan això llegiràs haurà començat ja el mes de maig i, per tant, dedicat a la Verge Maria. Fa llàstima, veritable llàstima la poca assistència a una devoció tan sublim i que obté de Maria tantes gràcies.

* * *

Es d'esperar que totes i tots els que tinguin un borral de devoció a Maria, voldran engruixir les files d'aquest exèrcit tan petit i que no en dubten ha de reportar moltes benediccions i gràcies a Mollet.

* * *

Feu-vos un deure d'acompanyar als vostres infants en el dia de la seva primera Comunió que serà el dia 17 de maig.

Processó de Filles de Maria. — Ajudant Déu el proper 31 es celebrerà la conclusió del Mes de Maig solemnement. A la tarda, i com ja va essent tradició, la processó amb la imatge de Maria Immaculada, recorrerà els carrers de Mollet.

Per ajudar a les despeses, s'ha organitzat el sorteig de d'una preciosa imatge de la Puríssima, entre les associades i familiars.

A Montserrat. — Per el dia 25 està anunciada l'anada a Montserrat celebrant-se enguany les nocces d'argent de la Parròquia de Mollet, amb la Santa casa de la Moreneta.

A un hijo en la tumba

Aunque encerrado entre muros
tu cuerpo inerte se halle,
tu alma cándida y pura
más pura que el sol radiante,
vive alegre y satisfecha
cantando a coro con los ángeles
la magnificencia Divina
galardón de justos mortales;
por eso a ti acudimos
padres, hermanas y familiares,
para que intercedas por todos
ante tu Dolorosa Madre,
y que esta amargura y dolor
de nuestros pechos arranque,
y la trueque en conformidad,
y nos de fuerzas para rezarte,
y pedir por tu mediación
gracia para los agonizantes.

También de corazón te piden
los que aquí fuero tus padres,
que no te olvides tampoco
de cuantos demostraron amarte,
de cuantos en tus últimos momentos
lloraron junto a tus padres,
de cuantos hasta aquí en hombros
te trajeron para mortificarse
e imploraron ante Dios,
para que presto te glorificase.

Ruega por todo Mollet
que por ti lo hizo en tal instante,
que sumó su dolor y su angustia
a los sollozos de tus familiares,
que en única alma fundidos
vinieron a acompañarte,
e implorar del Divino Hacedor
tu entrada en su coro de ángeles.

Descansa en paz.

Benvingut!

Ha estat nomenat Vicari de la Parròquia M. Andreu Rodríguez, Pvre., qui ja es troba entre nosaltres. No cal dir com ens en alegrem tots els molletans de bona voluntat, que vegem la manca de suficients braços a aquesta vinya del Senyor que es la nostra vila. Benvingut Mossén Andreu! El Centre té afany d'apostolat i vol tan sols que se'l dirigeixi i alenti per lo que es posa enterament a la seva disposició. Benvingut, doncs, i que la seva estança entre nosaltres marqui una nova i esplèndida fita en el reïxer moral del nostre Mollet.

Noticiari local

Homenatge a la Vellesa. — Ja estan perfilant-se els darrers detalls del I Homenatge a la Vellesa que tindrà lloc, ajudant Déu, el proper dia 10 de maig durant tot el dia. El nombre de homenatjats està prop del centenar, tots ells de 75 anys complerts. Des de fa algunes setmanes, i es pot dir que el Centre fou qui donà el primer toc amb la vetllada teatral, la efervecència a la vila va en augment. Una de les notes més simpàtiques i més favorablement comentades es la de les emissions per altaveus col·locats a llocs estratègics, de comentar poesia o adagis, entorn a la festa intercalant-se música variada. Per tal de contribuir als nombrosos dispendis que ocasiona la festa, les diferents Entitats han estat organitzant festivals diversos i per tal de que tots els molletans puguin contribuir-hi més amplament s'ha obert una subscripció popular a l'Ajuntament i Caixa d'Estalvis, encapçalada per el Municipi amb 2.000 pessetes.

Les Caramelles. — Com és tradicional el disabte de Glòria sortí el Chor «El Clavell» alegrant amb els seus cants els carrers molletans cantant la joia de la Resurrecció del Senyor. Igualment sortiren els menuts de la Escolania i el grup de la Parròquia dirigits per Mn. Estevadeordal amb una paciència digna de tot encomi. I ara a esperar la sortideta que uns i altres faran i fins l'any que vé.

Espectacle laemntable. — Novament hem d'alcà la veu davant d'un espectacle com el que fa escassament un mes va presentar-se baix la disfressa de «Teatro-Circo», ja que segons referències res tenia de circ i menys de teatre. Sabem que l'autoritat competent intervingué prohibint l'entrada de menors i castigant les infraccions, mes el nostre voler no ja de cristians sino d'éssers humans amb una mica de sentit de responsabilitat ens fa anhelar una total prohibició per tals diem-ne espectacles. Si volem educar el nostre poble hem de començar amb aquests detalls o d'altra manera perdrem en una estona tot el treball d'una llarga temporada.

Basquet internacional. — Per segona vegada ens visità un equip de l'esquadra americana jugant contra el primer equip del C. B. Mollet, un partit de franc color local. Fins ara els visitants no ens han ensenyat res.

Vida del Centre

(Acabament)

elements de la Secció Esportiva. Malgrat perdre's la visualitat no pot negar-se que externament l'aspecte ha millorat d'una forma extraordinària.

Del festival a favor de l'Homenatge a la Vellesa. — La recaudació total del festival teatral que el Centre ofrenà per tal de recollir fons per la festa fou de 1.674 pessetes de les que deduïdes les 500 entregades a Toni i al pianista i les 636 de gastos de representació fan un remanent de pessetes 538, que han estat entregades al tesorer del Patronat.

Retalls d'ací i d'allà

Un diari anglès va oferir un premi a la millor definició del diner. Obtingué el premi la frase següent:

«DINER. Es un article que pot utilizar-se com a passaport universal per anar a tot arreu, excepte al cel i que serveix per a conseguir qualsevol cosa excepte la felicitat.

L'anunci més curiós enviat a la secció de neixement d'un periòdic fou el que es rebé en un rotatiu americà. Deia:

«Els els senyors senyors Taylor Taylor Braus Braus de de Rye Rye New York New York tenen tenen el el gust gust d'anunciar-los d'anunciar-los el el naixement naixement de de una una parella parella de de bessons bessons.»

Una anècdota de Bernard Shaw.

—Un dia estant de visita a casa d'un amic, vaig veure una caricatura meua, per fi, que em semblà excellent; no és que m'afavorís, es clar, era quelcom irònica, però caricatura. Desgraciadament es mogué i aleshores vaig donar-me compte que tenia un mirall davant meu.

Una vegada un frare vellet que feia d'hortolà en un convent, es decidí a plantar un brot d'olivera i tot plantant-lo anava dient:

—Déu meu. Necessito oli; per tal de que aquestes arrels o es merceixin els es convenient una bona pluja i humitat. Déu meu! Envieu plujes abundoses.

Plogué. I passat cert temps, el frare torna a pregar:

—Déu meu! Aquest arbre necessita sol. Envieu-lo, vos ho suplico.

I brillà un sol esplèndid. Més endavant:

—Ara, unes gelades, Déu meu, per a curtir els seus teixits —demanà el vellet.

I vingueren gelades i el pobre arbre tremolà de fred fins que una tarda trista d'hivern va morir.

El pobre monjo contà la seva amarga experiència a un dels seus companys de convent.

—Jo també vaig plantar un arbre —li contestà l'altre monjo— i es conserva perfectament. Vaig encarregar el meu arbre a Déu, demanant-li que li procurés tot lo necessari per a subsistir. «Déu meu! —deia en les meves oracions—, feu que tingui pluja o sol, fred o calor, lo que Vos que el creàreu creieu que sigui millor per la seva conservació.

BUSCA

Vida del Centre

Necrològiques. — El consoci Jordi Pujadas ha passat la dolorosa pena de perdre el seu pare després de llarga malaltia. L'acompanyem en son dol.

La nit del 25 al 26 d'abril entregà l'ànima a Déu un germà de Mn. Estevadeordal. A les moltes mostres de condol que Mn. Josep ha rebut, unim la nostra més sincera.

«Un àngel ha pujat al cel», fou la frase que brollà de nostres llavis el diumenge, dia 19, al assabentar-nos de la dolorosa nova de la mort del consoci i magnífic amic Antoni Bravo, que Déu tingui a la Glòria. La seva vivacitat i alegria, pròpia dels dotze anys, ha deixat de sentir-se al nostre costat, sigui al pati, al ping-pong, a la biblioteca de la que era un dels més assidus lectors o a l'escenari d'on no es movia durant les representacions, fins participant en algunes. Amb ell hem perdut un magnífic col·laborador tenint en compte la seva tendra edat i una promesa pel demà; mes ens queda com a model la seva cristiana vida i la no menys cristiana resignació sofrint pacientment lo que no pot imaginar-se. Als seus pares i germana Pilar, de l'elenc dramàtic, volem manifestar nostre més pregon condol i a tots els socis demanem una oració per l'etern descans del companyó Antoni, que no dubtem Déu li ha ja concedit.

Matrimoni. — El company, soci i entusiasta membre de l'elenc dramàtic i col·laborador en totes les iniciatives del Centre, Miquel Rabasó s'uní en Sant Matrimoni el passat dia 23, festa de Sant Jordi, amb Maria Rosa Ventura, també sòcia del Centre. Als afortunats novells esposos desitjem tota classe de ventures en el nou estat i a ells i a les respectives famílies sincerament felicitem.

Teatre. — Els dies 5 i 6, festes de Pasqua de Resurrecció, es possà en escena la tan esperada «Chiruca» i la seva representació fou un èxit més a afegir als molts que té guanyats l'elenc dramàtic. Tots els que intervongueren brillaren a gran altura i tant la presentació com el repartiment foren del tot adequats. El nombrós públic que gairebé omplènà el local en les dues representacions, restà admirat i content de la magnífica obra, segons molts una de les millors de la temporada.

El 12, es repetí «Una noia per casar», de Folch i Torres, representada amb onterioritat únicament per els socis.

El 19, es posà en escena un programa idèntic al representat l'any 1946, es a dir, 7 anys enrera, amb la única variació de la presència aquesta vegada d'element femení en el repartiment. Foren les obres: «Els dos sergents francesos», magnífic drama en tres actes, i «El Contrabando», graciosa peça en un acte.

I prou de teatre fins els dies 14 (festa de l'Ascensió) i 17, en que es prepara l'estrena al Centre de «Señorita Polilla», magnífica comèdia en tres actes que segueix la línia de «Mosquita en Palacio» i «Chirucà», en el fons sentimental però incrementada al màxim la comicitat. Vegis com a prova un esboç de l'argument: «Un senyor de rànica família resolt casar-se per tercera vegada i la futura muller li imposa com a condició el

portar al seu costat les dues filles que té lluny d'ell. L'obra comença amb l'arribada de dites filles: primer la petita, fruit del segon i feliç matrimoni, qui s'ha educat a un bon col·legi religiós i per lo tant torna convertida en una senyoreta. La segona, la «Polilla», fruit del primer i desventurat matrimoni, no coneix al seu pare ni aquest tampoc a ella i ha viscut des dels dos anys en un dels barris més pobres de las capital i entre gent de la més vulgar; això fa que la seva educació deixi molt que desitjar i xoqui continuament amb l'ambient de la llar paterna. Les situacions còmiques es succeïxen sens interrupció per arribar a un final a gust de tots.»

El quartet vocal «Mestre Blanc». — Per segona vegada (la primera fou el 4 de gener), hem tingut entre nosaltres dit quartet vocal obsequiant-nos amb lom illor del seu repertori. Es tracta d'un excellent conjunt que, sens pretensions d'alta escola ho és tant o més que els que corren. Prova de lo que senyalem i de lo que agradà fou que en la seva segona actuació a Mollet, que és la que ara ens ocupa, la sala del Centre es vegé gairebé curulla. Molt ens complau com a molletans i socis del Centre aquest èxit d'una manifestació artística lo que es anima a pensar en altres tal volta més exposades per lo eventuals.

Deport. — Gràcies a Déu s'ha acabat el Campionat Diocesà de primera categoria en el que nostre equip participava. No s'ha fet cap paper extraordinari logrant mantenir-se dins la categoria màxima sens ni tan sols promocionar. La darrera victòria en terreny local sobre el Sanllehí fou la clau decisiva de l'èxit.

Ara ha donat començ el torneig de Primavera en el que participa el segon equip i la Copa JACE en la que intervé el primer. Veurem si hi ha més sort que ja fa falta.

Diada del Llibre. — El passat dia 26, es celebrà instal·lant un lloc de venda al públic damunt el Passeig. El nombre dels curiosos fou certament important i la quantitat ingressada fou força superior a la de l'any anterior. Com de costum les pessetes de benefici es destinen a l'adquisició de llibres per la Biblioteca.

«La Passió» a Olesa. — El dia 1 es traslādaren a Olesa dos autocars, organitzats per el Centre. Els afortunats tornaren estussiasmats de la magnífica representació i sobre tot del decorat i presentació.

Del sorteig de les «Mones». — L'extraordinari sorteig Pasqual organitzat per el Centre entre els seus socis, meresqué magnífic acolliment per part de tots. Les «Mones» petites sortiren tot seguit i per el contrari la grossa tardà gairebé vuit dies, anat-se finalment a Montcada.

Conferències formatives. — Tingueren lloc les corresponents al 1 d'abril, amb l'èxit acostumat. No obstant, encara no és complert. En falten molts, sobre tot d'homes i joves, que podrien assistir-hi en nombre molt superior.

La paret del Centre. — En el número anterior de SEMBRA parlavem de les parets de tanca de solars i avui podem afegir que al Centre també ens ha tocat, amb la cosegüent satisfacció dels

(Acaba a la 3ª pàgina)